

at andre Officerer end de to Departementsdirektører, som herefter maatte indtræde i Ministeriet, skulde kunne avancere, medens de ere ansatte i Ministeriet. Forslaget gaar sikkert langt videre, end denne særlige Begrundelse fører til. Men det forekommer mig ikke rigtig nu, da Forsvarskommissionen sidder og arbejder paa en Omordning af vore militære Forhold i det hele, at træffe videregaaende og almindelige Bestemmelser om Officerernes Avanceforhold. Det forekommer mig at være det rigtigste, at man holder sig til snævert at begrænse, hvad man foretager sig her, at man holder sig til de Skridt, som faa en særlig Begrundelse i de i Øjeblikket foreliggende særlige Forhold, og hertil kunde jeg meget ønske det foreliggende Forslag begrænset.

Martin Madsen: Det er ikke saa let straks at overse Rækkevidden af det tilsyneladende lille Forslag, som her er forelagt, og det har jo en Fortid af forskellig Art. Fortiden er da først og fremmest den, at dette Spørgsmaal er med Villie blevet udeladt ved Hærloven af 1867 og ikke senere ved de Forandringer, som ere foretagne, er blevet endelig ordnet. Den Gang blev det udeladt, fordi det var Hensigten at ordne det ved en særlig Lov. Denne blev ogsaa fremlagt nogle Aar senere, men ikke vedtagen. Da den ikke blev vedtagen, blev der — jeg tror det var af General Thomsen, som den Gang enten var Krigsminister eller i alt Fald den ledende Mand i Krigsministeriet — udvirket en kongelig Resolution, hvorefter denne Sag skulde ordnes administrativt. Det er i Hensyn til denne Fortid, at den Praksis har udviklet sig, som nu i Almindelighed følges, og som tillige forsøges lovfæstet ved denne Lejlighed.

Den Analogi, som man har villet drage imellem de Bestemmelser, som følges i Hæren, og dem, som gælde for Flaaden, er i dette Tilfælde ikke absolut træffende af den ganske simple Grund, at det jo hedder i Søværnsloven af 28. Maj 1880: „Befalingsmænd, der ere satte udenfor Nummer for at overtage andre under Krigs- eller Marineministeriets Omraade hørende Stillinger, kunne forfremmes 1 Grad over den, de indtog ved deres Ansættelse i disse Stillinger, dog kun naar saadanne Forhold ere til Stede, som efter de i denne Lov givne Regler vilde have været Betingelse for Forfremmelse, hvis vedkommende havde været i Nummer“. Se denne Bestemmelse berører jo altsaa

Ogsaa Krigsministeriets Stillinger, for saa vidt den nævner Stillinger saavel under Krigsministeriet som under Marineministeriet. Man kunde maaske tage en Stilling med, der saa vidt mig bekendt sorterer under Finansministeriet, og det er Guvernørposten paa de dansk-vestindiske Øer. Jeg ved ikke, om der er flere Stillinger af denne Art, men det er jo muligt; og det er selvfølgelig ganske ubilligt, at de Folk, som overtage disse Stillinger, hvoraf enkelte endogsaa ere meget ansvarsfulde og høje Stillinger, ikke skulde faa deres naturlige Avancement, men komme efter, det vil sige nedenfor deres Kammerater. Det har der jo heller ikke været Tale om. I den ovennævnte Paragraf i Søværnsloven er der altsaa taget en Bestemmelse for Søofficerernes Vedkommende, hvorved de kunne komme med, men der er kun sat en Grad, og nu forlanges der her 2 Grader. Det er ikke let straks at overse — thi det er det eneste, jeg kan se, som skulde begrunde dette her —, at man af Hensyn til Stabiliteten i de øverste Administrationsgrene i Krigsministeriet skulde sætte det til 2 Grader. Det er loylik meget, thi den simple Konsekvens deraf bliver den, at en Mand kan gaa ind som Løjtnant og springe ud som Oberstløjtnant. Han havde da aldrig ført et Kompagni, og nu skulde han saa føre en Bataillon. Eller for at tage et andet Eksempel, som var mere naturligt og lettere kunde finde Sted: En Mand kunde saa komme ind som Kaptajn og komme ud som Oberst, og derved komme til at føre et Regiment, skønt han aldrig har ført en Bataillon og maaske kun i ringe Grad et Kompagni.

Jeg siger ikke, at det ikke er muligt og maaske ogsaa kan paavises at være nødvendigt at gaa den Vej, men jeg siger kun, at det er ikke let straks at overse Konsekvenserne heraf og heller ikke Nødvendigheden. Men naar man drager Analogien med Hensyn til den Bestemmelse, som her findes i Søværnsloven, saa er der dog til lige at bemærke, at for Søværnets Officerers Forfremmelse gælder dette, at de skulde have gjort deres Togter; men det kunne de jo udmærket godt gøre, selv om de ere Direktører eller Departementschefer, hvad det nu hedder i Ministeriet. Nuværende Admiral Zachariæ var jo i en overordentlig lang Aarrække Departementsdirektør og gik ud som Admiral; men han havde ogsaa Gang paa Gang været kommanderet ud paa Togt. Det samme gælder nuværende Admiral Scheller; han har været Adjutant hos Hans Majestæt Kon-